

A ...Törvényszék...Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: ...) (....) által képviselt ...Társulás (....) felperesnek - ...ügyvéd (....) által képviselt ... Város Önkormányzata (....) alperes ellen tagsági jogviszonyból eredő fizetési kötelezettség iránt indított perében a ...Járásbíróság által 2015. november 16. napján meghozott számú ítélet ellen az alperes részéről 19. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a járásbíróság ítéletét részben megváltoztatja és a 2013. június 30-ig fizetendő késedelmi kamat mértékét a mindenkori késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 (hét) százalékkal növelt mértékére módosítja. Egyebekben a járásbíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 228.600,- (Kettőszázhuszonnyolcezer-hatszáz) Ft fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A járásbíróság a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban meghozott ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 10 %-os önrész és elmaradt tagdíj tartozás címén 15 napon belül fizessen meg 7.215.692,- Ft-ot, annak késedelmi kamatát és 769.780,- Ft + ÁFA ügyvédi munkadíjat. Megállapította, hogy az eljárás illetékét az állam viseli.

Ítéletét azzal indokolta, hogy az alperes a felperesi társulás tagja, a társulás döntései kötelező erővel bírnak rá, nem mellesleg a döntések - így az önrészre vonatkozó döntések - meghozatalában is az alperes képviselője részt vett. Az alperes egyetlen határozatot sem támadott meg, azok tartalmával tisztában volt, magára nézve kötelezőnek ismerte el. Ezen döntések értelmében az alperesnek a perbeli beruházással kapcsolatos önrész fizetési kötelezettsége a beruházás megkezdését megelőzően keletkezett és azt önkéntesen kellett rendelkezésre bocsátania a felperes által megjelölt időpontig, amely kötelezettségének az alperes nem tett maradéktalanul eleget, ezért azt helyette a felperesi társulás előlegezte meg. Nem felel meg a valóságnak, hogy a felperes rosszhiszeműen nem számolt el az alperessel a már 2010-ben lezárult projekttel, hiszen mint azzal az alperes is tisztában volt, a jelen projekt esetében a fenntartási időszak 2017. április 26-ig tart, azt követően az irányító hatóság részére záró projektjelentés megküldése szükséges a teljes fenntartási időszak vonatkozásában, így a felperes mindaddig nem tud elszámolni a tag önkormányzatokkal, amíg az ...Bizottság a projektet le nem zárja.

Az elsőfokú ítélet szerint nincs jelentősége annak, hogy a felperes további 5 %-os támogatást ért el az önrész vonatkozásában, mivel a projekt teljes lezárása esetén kerülhet sor teljes körű elszámolásra a felperes és tagjai között.

A perbeli beruházás kapcsán teljesített önrész tekintetében az alperes által a megismételt eljárásban számadási kötelezettség megállapítása iránt előterjesztett vizontkereseti kérelmet a járásbíróság 5. sorszámú, a ... Törvényszék helybenhagyó végzése folytán jogerőre emelkedett végzésével - annak késedelmes előterjesztése miatt - érdemi tárgyalás nélkül elutasította.

Ezt követően az alperes a felperes követelése erejéig beszámítva az általa az önrész címén 5 %-on felül befizetett összeget, beszámítási kifogására figyelemmel kérte a kereset elutasítását.

A beszámítási kifogás elutasítását a bíróság azzal indokolta, hogy a felperes keretmegállapodás tervezetet készített, melyben a hulladéktároló élettartamáig összesen évi nettó 30 millió Ft bérleti díj megfizetését vállalta azzal, hogy a külön tulajdoni arányok szerinti bérleti szerződéseket a keretmegállapodás aláírását követő 30 napon belül kell megkötöni. A bérleti szerződések megkötésének előfeltétele volt az önkormányzatok társulási, tagsági viszonyral összefüggő kötelezettségeinek teljesítése. A megállapodást azonban a felperes és az általa létrehozott Kft. nem írták alá.

A ... Környéki Törvényszék előtt folyó perben lesz a bíróság feladata az objektum átadás-átvétele körülményeinek a tisztázása és abban a perben kell a bíróságnak állást foglalnia abban, hogy a használati díj megállapítása összegszerűen miként alakul a felek együttműködésének teljes időtartamára. Így jelenleg beszámításra alkalmas igénye nincs az alperesnek a felperessel szemben.

Az elsőfokú ítélet indokolása szerint a bíróság azért sem függesztette fel a per tárgyalását az alperes által a ... Bíróságon a felperessel szemben az önrész tekintetében számadási kötelezettség megállapítása iránt indított per befejezéséig, mert egyrészt az a követelés idő előtti, másrészt a felek közötti teljes elszámoláshoz szükséges a jelen per valamint a ... Környéki Törvényszéken folyamatban lévő per jogerős elbírálása, és nem fordítva.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását, valamint a felperes első- és másodfokú per költségeiben történő marasztalását kérte.

Fellebbezésének indokaként előadta, hogy a társulás tagjai az önrész biztosítására vállaltak kötelezettséget. Első döntésük szerint az a beruházási érték 15 %-a volt, majd a megvalósításra vonatkozó költségvetés ismeretében kiderült, hogy ez legfeljebb 10 %. Ezt követően, miután a társulás sikerrel pályázott a tagjai által vállalt önrész kiváltására, ez a mérték 5 %-ra csökkent. Egyébként is önrész címén történő finanszírozást a felperes eleve csak addig követelhet a tagjaitól, míg a beruházás meg nem valósul, hiszen azt követően nincs olyan költség, amit finanszírozni kellene, hanem elszámolásnak van helye, melynek eredményeként lehet abban állást foglalni, hogy az 5 %-nál magasabb mértéket finanszírozó tagoknak milyen összeg jár vissza. A felperes önrészével való elszámolási kötelezettsége a tagjai felé a beruházás 2010-ben történt elkészültével és a BM-től az 5 %-os önrész sikeres lehívásával bekövetkezett, a felperes nem halogathatja az elszámolást arra hivatkozással, hogy hátha lesz majd harmadik személynek utólag valamilyen igénye a már öt éve megvalósult beruházással kapcsolatban.

Az önrész mértékének a lecsökkenésével kapcsolatosan fellebbezésében hivatkozott a 2015. július 18-án kelt beadványa mellékleteként csatolt, a felperesi társulás 2010. november 3-án megtartott tanácsüléséről készült jegyzőkönyvben foglaltakra, 2015. május 28-án kelt előkészítő iratára és mellékleteire, melyek szerint a felperes a beruházás ÁFA összegét is már több mint 5 éve visszakapta, ezért érthetetlen, hogy miért kér még további finanszírozást, illetve miért nem adja vissza a tagjainak az 5 % fölött befizetett összegeket.

A fellebbezés szerint a tagi viszony nem jelenti azt, hogy a társulás az egyes tagjaira kötelező döntéseket hozhat. Csak olyan döntést hozhat, amelyre a társulási megállapodás számára felhatalmazást ad. Egyéb kötelezettségek tekintetében a felek csak a polgári jog szabályai szerint állapodhatnak meg. A bevételek kapcsán a társulási megállapodás 23. pontjának keretein túl nem kötelezheti a tagjait befizetésre. A társulási megállapodásban tételesen felsorolt kötelezettségek között az önrész nem szerepel.

E körben az elsőfokú ítélet indokolása is ellentmondásos, hiszen aszerint is az önrészt önkéntesen

kell rendelkezésre bocsátani. Ebből pedig az következik, hogy azt a másik fél nem követelheti. Ezen túlmenően az önrész mértéke nem azon múlik, hogy a társulás mennyit kér, hanem hogy milyen mérték került megállapításra, ez pedig a támogatás elnyerésére tekintettel 5 %.

A társulás elszámolási kötelezettsége a beruházás megvalósulásával megnyílt, a beruházás pedig a sikeres próbaüzemmel lezárult. A fenntartási időszak nem része a beruházás időszakának, hanem arra vonatkozik, hogy a beruházással létesült objektumot minimum mennyi ideig kell úgy üzemeltetni, hogy arról a támogatást nyújtó felé be kell számolni.

Az alperes beszámítási kifogása körében a fellebbezés szerint a csatolt alperesi levél nem a beszámítást köti a kompenzációs megállapodás aláírásához, hanem a beszámítást követően fennmaradó összeg kifizetésének feltételeként szabja a joglemondást tartalmazó megállapodás aláírását, ami egyértelműen kitűnik abból, hogy a levélben múlt időben van megfogalmazva a levonásra került összeg. De egyébként sem előfeltétele a beszámításnak az ellenérdekű fél elismerése.

Mindezen túlmenően az alperes által A/1. alatt csatolt levélben a felperes maga is elismerte, hogy az alperessel szemben a 2012. és 2013. évekre vonatkozóan mintegy 27 millió Ft összegű tartozása áll fenn, melyet akkor hajlandó kifizetni, ha előtte az alperes egy megállapodásban lemond az ezen összeget ténylegesen meghaladó bérleti díj követeléséről.

Az alperesnek tehát a felperessel szemben a perbeli összeget többszörösen meghaladó lejárt bérleti díj követelése áll fenn.

A fellebbezés szerint téves az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy ezen összeg azért nem számítható be, mert annak elbírálása tárgyában a ...Környéki Törvényszék előtt per folyik, ugyanis annak tárgya kizárólag a 2010. augusztus 1-től 2011. június 30-ig járó bérleti díj. Az igaz, hogy abban a perben is el kell bírálni olyan jogkérdéseket, melyek a 2011. július 1-jétől járó bérleti díjak tekintetében is elbírálandók, azonban ez nem lehet oka a beszámítási kifogás elutasításának. Érthetetlen az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy a ... Környéki Törvényszék előtt folyó perben meghozandó döntés nem csak a peresített évre fog vonatkozni, hanem további évekre is. Ilyen, a kereseti kérelmen túlterjeszkedő döntés a Pp. szabályait sértené.

Méltánytalan az alperesre fizetési kötelezettség telepítése úgy, hogy közben a felperes vele szemben ezen összeg sokszorosával tartozik. A felperesi társulás jövője bizonytalan, a lerakókat üzemeltető egyszemélyes vállalkozása a fizetéseképtelenség határán van, így előfordulhat, hogy a beszámítás elbírálatlansága következtében az alperes követelése már nem térülhet meg a felperessel szemben.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján.

Az ellenkérelemben írtak szerint a társulási tanács határozatai valamennyi tagra, így az alperesre is kötelezőek, aki már tagja volt a társulásnak, amikor a 10 %-os önrész fizetési kötelezettséget megállapító határozat meghozatalra került. A tagok által befizetett önerő elszámolására csak akkor kerülhet sor, amikor a hazai és uniós ellenőrzéseken átjutva a projekt zárójelentési dokumentációja elfogadásra kerül. A felperesnek nincs módja egyik tagjával - így az alperessel sem - előzetesen külön elszámolni és eltekinteni a 10 %-os önrész befizetésétől. A felperes az eljárás során okirattal igazolta, hogy a projekt zárása pénzügyi értelemben még nem fejeződött be.

A tagdíj és az önrész megfizetése valamennyi tag vállalt kötelezettsége, és nem vethető össze a felperes egyes tagok felé fennálló, egyéb jogcímen járó (bérleti díj, kompenzációs díj) kötelezettségeivel. A felperes a 10 %-os önerő befizetéseket kizárólag a tárgyi projekt céljára fordíthatja, így elkülönítetten kell kezelnie és nyilvántartania a társulás egyéb bevételi forrásaitól. Az alperes azért, hogy nem fizette be a számára előírt önrész összegét, arra kényszerítette a felperest, hogy a projekt megvalósíthatósága érdekében más, saját bevételi forrásaiból hitelezze meg az alperesnek ezen önerő összegét.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés a per érdemében nem megalapozott.

A járásbíró az érdemi döntéshozatalhoz szükséges bizonyítást lefolytatta, annak alapján a tényállást helytállóan állapította meg, arra alapított döntése érdemben helyes.

Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban, hogy a felperesi társulás határozatai az alperesre, mint tagra kötelező jellegűek, az önrészfizetési kötelezettséget, annak mértékét megállapító határozat alapján az alperes a felperes felé teljesíteni köteles. Ezen kötelezettségét az alperes 2004. május 21-én kelt 1...) számú határozatának 4.) pontjában maga is rögzítette. Az alperes az álláspontja szerint általa túlfizetett, ezért számára visszajáró önrész beszámításával kérte a kereset elutasítását. Követelése ezért részben egynemű volt a felperes kereseti követelésével, mely tagdíjat és önrészt foglalt magában. Egyrészt azonban az eljárás iratai között nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, melyből a projekt végleges lezárását megelőzően megállapítható lenne a felperes elszámolási kötelezettsége, annak határideje, másrészt nem áll rendelkezésre olyan határozat sem, mely szerint az eredeti 15 %-ról határozattal 10 %-ra csökkentett önrész mértéke további csökkentésre került 5 %-ra. Nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték sem, melynek alapján megállapítható lenne, hogy a pályázatnak mik voltak a feltételei, abban a tagok milyen feltételekkel vettek részt. Az alperes érdemi tárgyalás nélkül elutasított viszontkereseti kérelme is eredetileg a felperes ezzel kapcsolatos számadásra kötelezésére irányult, és annak elutasítását követően az alperes a felperessel szemben szintén számadásra kötelezés iránt indított pert a felperes székhelye szerint illetékes ... Járásbírószágon.

Ezen elszámolás megtörténtének hiányában az alperes által állított önrész-túlfizetése a felperes követelésével szembeni beszámításra nem alkalmas.

Az alperes ezen túlmenően - a bérleti díjjal kapcsolatosan - előterjesztett beszámítási kifogása szintén alaptalan, hiszen a Ptk. 297. § (1) bekezdése szerint beszámításnak nincs helye olyan szolgáltatással szemben, amelyet megállapodás alapján meghatározott célra kell fordítani, márpedig a felperes által követelt önrész csak a beruházás megvalósítására fordítható, míg a tagdíj a Társulási Megállapodás 23.b. pontja szerint a társulás működési költségeinek fedezetéül szolgál.

Az alperesnek az elsőfokú ítélet marasztaló rendelkezései ellen teljes körűen előterjesztett fellebbezése magában foglalja a késedelmi kamatfizetésre kötelező rendelkezéseket is, ezért az elsőfokú ítéletet a törvényszék e körben is felülvizsgálta és megállapította, hogy a marasztalás nem felel meg a felek jogviszonyára alkalmazandó Ptk. 301/A. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak, tekintettel arra, hogy a késedelmi kamat törvényes mértéke vonatkozásában a Ptk. ezen rendelkezései 2013. július 1-jétől kezdődően módosultak.

A fentiekre tekintettel a törvényszék az elsőfokú ítélet késedelmi kamatra mértékére vonatkozó rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) és (3) bekezdései alapján részben megváltoztatta és a késedelmi kamat mértékét a Ptk. 301/A. § (1) és (2) bekezdéseinek a 2013. július 1-jétől történt módosításának megfelelően határozta meg.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a fenti indokolásbeli kiegészítéssel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése a per fő tárgya tekintetében nem vezetett eredményre, ezért a törvényszék a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes ügyvédi munkadíja mint fellebbezési perköltsége megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM sz. rendelet 3. § (2) bekezdésének a.) pontja és (5) bekezdése alapján 180.000,- Ft + 27 % ÁFA-ban állapította meg.

A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a fellebbezés illetékmentes, ezért annak feljegyzésére nem került sor, így a törvényszéknek ilyen költség viseléséről sem kellett határoznia.

..., 2016. április 1.

... sk. a tanács elnöke

...sk. előadó bíró

... sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő